súkromného žalobcu nemohlo ho vydať verejnému pohrdaniu. Odvolací súd rozsudok súdu prvej stolice potvrdil.

N a j v y š š í s ú d zamietol zmätočnú sťažnosť hlavného súkromného žalobcu, založenú na dôvode zmätočnosti podľa § 385 č. 1 a) tr. p.

Z d ô v o d o v:

Sťažovateľ dovodzuje, že inkriminované tvrdenie by ho vydalo verejnému pohrdaniu aspoň v tej spoločnosti, v ktorej sa pohybuje, totiž v kruhoch klerikálne smýšľajúcich osôb, a že neobstojí stanovisko druhého súdu, že by mu inkriminovaná zpráva nemohla byť na ujmu, lebo ak by bola pravdivá, čsl. lidová strana by ho zbavila členstva vo strane a tiež v obecnom zastupiteľstve. Zmätočná sťažnosť neni oprávnená. Inkriminované tvrdenie vzťahuje sa na politickú činnosť hlavného súkromného žalobcu, lebo obžalovaný, ktorý je príslušníkom ľudovej strany Hlinkovej, napáda inkriminovaným článkom hlavného súkromného žalobcu, ako príslušníka čsl. lidovej strany, pre jeho domnelé hlasovanie v zasadnutí mestskej rady v B. V inkriminovanom článku sa uvádza, že hlavný súkromný žalobca hlasoval ako člen mestskej rady v B., hoci je členom čsl. lidovej strany, za to, aby bolo povolené usporiadať v zrkadlovej sieni primaciálneho paláca prednášku dra K. na téma: »Pre odluku cirkvi od štátu a školy a proti zneužívaniu náboženstva k účelom politickým.« V článku sa ďalej vraví, že ide o vyložene protináboženskú, resp. proticirkevnú prednášku, a že je veľmi smutné, že i hlavný súkromný žalobca hlasoval za to, aby sa táto prednáška konala v zrkadlovej sieni. Neľze súhlasiť s názorom sťažovateľovým, že by ho zpráva, ak by bola pravdivá, vydala verejnému pohrdaniu. Sťažovateľ zrejme omylne vykladá pojem verejného pohrdania, považujúc za predmet ochrany zákona o utrhaní na cti niečo, čo nie je zákonom chránené. Zákon o ochrane cti háji len občiansku česť a nie zásady politických strán. Závadný článok vytýkal hlavnému súkromnému žalobcovi hlasovanie za to, aby sa spomenuté prednášky konaly v zrkadlovej sieni. Neľze vytýkať politikovi nečestnosť, keď dospel k presvedčeniu, že prejednanie týchto témat na verejnej schôdzi neni proti záujmom ľudu. Otázka, či by hlavný súkromný žalobca z takého hlasovania mohol mať v politickej strane, ktorá ho do mestskej rady ako svojho delegáta vyslala, za následok volanie k zodpovednosti a prípadne iné nepríjemnosti, ako vylúčenie zo strany, odvolanie z mestskej rady, nedotýka sa osobnej čestnosti hlavného súkromného žalobcu, ktorú zákon o ochrane cti jedine chráni. Ponevač závadné výroky nevyčerpávajú skutkovú povahu prečinu utrhania alebo urážky na cti, bola zmätočná sťažnosť ako bezdôvodná podľa odst. 1 § 36 por. nov. zamietnutá.

Čís. 4423.

Pro řešení otázky, zda kdo drží zbraň dovoleně či nedovoleně, rozhoduje jen, zda má p í s e m n é úřední povolení pro dotyčný kus zbraně čili nic; jde o omyl právní (§§ 3, 233 tr. zák.), byl-li kdo toho názoru, že zbrojní pas vystavený na browning stačí i na bubínkový revolver.

Zakázanou jest zbraň, kterou zákon (§ 2 zbroj. pat.) za ni prohlašuje; nedovolenou po rozumu § 32 zbroj. pat. jest držba zbraní, příčí-li se všeobecnému dočasně vyslovenému zákazu míti zbraně.

(Rozh. ze dne 28. května 1932, Zm II 289/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 9. června 1931, pokud jím byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přestupek podle § 32 zbroj. pat., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc přikázal příslušnému okresnímu soudu v Slezské Ostravě, by o věci v rozsahu zrušení znova jednal a rozhodl.

Důvody:

Nalézací soud zjistil, že obžalovaný měl dne 6. srpna 1930, kdy u něho byla provedena policejní prohlídka, ve svém bytě (kromě browningu, jejž chtěl příštího dne odevzdati na policejním ředitelství v Mor. Ostravě jako soudní věc propadlou) vlastní bubínkový revolver; zjistil dále, že obžalovaný měl sice zbrojní pas vystavený policejním ředitelstvím v Mor. Ostravě již od roku 1921, že v roce 1927 byl mu vystaven nový pas na browning a že tento pas byl dne 17. dubna 1930 obnoven na dobu dalších tří let. Z toho jest patrno, že obžalovaný měl úřední povolení k držbě browningu. Obžalovaný však měl v držení bubínkový revolver, tedy zbraň jiného druhu, než na který zní zbrojní pas. Soud nalézací zprostil obžalovaného podle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přestupek § 32 zbroj. pat., která naň byla z té příčiny vznesena, s odůvodněním, že si nebyl vědom protiprávnosti svého jednání a, že byl v omylu, pro který nebylo lze v jeho činu spatřovati trestný čin (§ 2 písm. e) tr. zák.), poukázav k tomu, že nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že nedal provésti změnu na zbrojním pasu, by odpovídal co do druhu zbraně skutečnému stavu věci, jen proto, že mu policejní inspektor S. dal k dotazu informaci, že jako držitel zbrojního pasu, znějícího na browning, může míti v držení buď browning nebo bubínkový revolver, »že je to jedno« (stejné). Právem uplatňuje státní zastupitelství proti osvobozujícímu výroku důvod zmatečnosti čís. 9 b) § 281 tr. ř., dovozujíc správně, že porušuje zákon, pokud se týče že bylo nesprávně zákona použito, pokud jde o otázku, jsou-li tu okolnosti, pro které skutek přestává býti trestným, nebo pro které nemůže býti stíhán. Podle odůvodnění rozsudku a přesvědčení soudu byl obžalovaný v omylu, pro který nebylo lze v jeho činu spatřovati trestný čin, an byl toho názoru, že zbrojní pas vystavený na browning stačí též na bubínkový revolver, že tedy na tento pas může míti v držení místo browningu bubínkový revolver. Omyl, ve kterém obžalovaný podle citovaného zjištění rozsudkového byl, je však omylem právním; týká se totiž výkladu zákona § 19 zbroj. pat., který předpisuje výslovně, že zbrojní pasy mají platnost jen pro ty kusy zbraně, pro které jsou vyhotoveny, z čehož plyne, že pro řešení otázky, zda kdo drží zbraň dovoleně či nedovoleně, rozhoduje jen, zda má úřední povolení,

a to podle druhého odstavce § 9 cit. pat. písemné — zbrojní pas — pro dotyčný kus zbraně, čili nic. Poněvadž zbrojní patent jest součástí trestních zákonů a § 19 cit. pat. integrující částí § 32 téhož pat., pokud jde o výklad skutkové podstaty přestupku podle tohoto § zbroj. pat., jde o omyl právní, který pachatele podle §§ 3, 233 tr. zák. neomlouvá, i když byl pro prokázané okolnosti snad omluvitelný (rozhodnutí čís. 3628 sb. víd. nejv. s.). Bylo proto vyhověti odůvodněné zmateční stížnosti, zrušiti napadený výrok rozsudku jako zmatečný a věc pro nedostatek skutkového zjištění přikázati příslušnému okresnímu soudu v Slezské Ostravě, by v rozsahu zrušení o ní znovu jednal a rozhodl, neboť nalézací soud nezjistil následkem svého právního hlediska okolnost, zda je v souzeném případě bubínkový revolver zakázanou zbraní, pokud se týče zda jde o nedovolenou držbu zbraně, neboť zakázanou jest zbraň, kterou zákon podle § 2 zbroj. pat. za ni prohlašuje, a nedovolenou po rozumu § 32 zbroj. pat. jest držba zbraní, příčí-li se všeobecnému dočasně vyslovenému zákazu míti zbraně (rozh. čís. 108 a 3256 sb. n. s.); bude tedy zejména nutno po případě zjistiti, zda pro obvod místa činu je dosud v platnosti nařízení zemské politické správy slezské ze dne 31. března 1919, čís. 477 st. č. 26, sb. zákonů a nařízení pro Slezsko z roku 1919, jímž bylo zastaveno právo míti nebo nositi zbraně, náboje a pod.

Čís. 4424.

Oprávneným udeliť zmocnenie podľa § 9 č. 6 zák. čl. XLI:1914 je úrad, ktorého bol urazený členom, bárs sa utrhanie na cti stalo pre úradnú činnosť urazeného v sbore, nad ktorým dozor náležal druhému úradu.

(Rozh. zo dňa 1. júna 1932, Zm III 37/32.)

Súd prvej stolice uznal obžalovaného M. vinným prečinom utrhania na cti podľa §§ 1, 3 odst. II. č. 2, § 9 č. 6 zák. čl. XLI:1914, ktorého sa dopustil tým, že pred svedkom tvrdil o úradníkovi ministerstva s plnou mocou pre správu Slovenska dr. B., ktorý bol členom likvidačnej komisie pre správu cirkevných statkov, že v tejto funkcii prijal úplatok. Zmocnenie k stíhaniu tejto pomluvy udelilo prezidium krajinského úradu v B. Odvolací súd na odvolanie oboch strán zrušil rozsudok prvého súdu a obžalovaného M. podľa § 326 č. 4 tr. p. sprostil obžaloby, lebo nepovažoval prezidium krajinského úradu za oprávnené udeliť zmocnenie k stíhaniu spomenutého trestného činu.

Najvyšší súd na zmätočnú sťažnosť vrchného štátneho zastupiteľstva z úradnej moci podľa § 35 odst. I. por. nov. zrušil rozsudok odvolacieho súdu a uložil mu, aby o veci znova jednal a rozhodol.

Z dôvodov:

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásil a previedol vrchný prokurátor zmätočnú sťažnosť podľa č. 1 a) § 385 tr. por., ku ktorej sa generálny